

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 25P/137/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1411210146
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Eva Suchová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2012:1411210146.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV v Bratislave, v konaní pred samosudkyňou Mgr. Evou Suchovou, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: Z. E., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, Vazovova 7/A, Bratislava, dieťa rodičov: matka - P. B. E. a otec - P. Q. E., obaja bytom L. XX, C., o návrhu otca na zníženie výživného pre maloleté dieťa takto

rozhodol:

Súd návrh otca **z a m i e t a**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným Okresnému súdu Bratislava IV dňa 22.6.2011 žiadal otec o zníženie svojej vyživovacej povinnosti na maloletého Z. tak, aby na jeho výživu prispieval výživným vo výške 44,-€ mesačne. Neskôr zmenil návrh a žiadal, aby bolo výživné na maloletého Z. znížené na sumu 85,-€ mesačne a to v období od 1.5.2011 do 30.9.2011 a od 1.10.2011 na sumu 56,-€ mesačne. Návrh odôvodnil tým, že momentálne nie je schopný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť k maloletému v pôvodnej výške, nakoľko sa výrazným spôsobom u neho zmenili pomery, keďže dňa 30.4.2011 mu bol ukončený pracovný pomer, toho času je bez príjmu a je vedený v evidencii Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny ako nezamestnaný.

Matka s návrhom otca nesúhlasila a uviedla, že je toho názoru, že otec má dostatok finančných prostriedkov na platenie výživného.

Kolíznym opatrovník sa k návrhu otca nepripojil, nakoľko vzhľadom na vek maloletého ako aj na vykonané dokazovanie, zníženie vyživovacej povinnosti otca by nebolo v záujme maloletého Z..

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, oboznámil sa so spismi Okresného súdu Bratislava IV č.k. 16C 228/2011, 13P 124/2011, 13P 100/2011 a 7C 225/2004, s príjmami rodičov, ako aj s ostatnými listinnými dôkazmi založenými v súdnom spise a zistil nasledovný skutkový stav:

Naposledy bolo o výživnom pre maloletého Michala rozhodnuté v rámci konania o rozvode manželstva rodičov a to rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 7C 225/2004 zo dňa 15.11.2006, ktorý nadobudol právoplatnosť vo výroku o rozvode dňa 4.1.2007 a vo výroku o výživnom dňa 28.1.2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 2Co 15/2007-83 zo dňa 31.10.2007 tak, že súd určil vyživovaciu povinnosť otca vo výške 4.500,-Sk (149,37 €) mesačne. V čase tohto rozhodnutia mali

rodičia ďalšie maloleté dieťa - A. E., nar. XX.X.XXXX, na výživu ktorého bol otec zaviazaný prispievať sumou 5.500,-Sk (182,57 €) mesačne. Obaja rodičia boli riadne zamestnaní, matka dosahovala príjem 15.000,-Sk priemerne mesačne netto a otec 77.000,-Sk priemerne mesačne netto.

Otec vo výpovediach uviedol, že návrh na zníženie výživného podal z toho dôvodu, že sa zásadným spôsobom zmenila jeho situácia. V období od 1.5.2010 do 30.4.2011 bol riadne zamestnaný v spoločnosti P. U. republika s.r.o., kde mal pôvodne uzavretú pracovnú zmluvu na dobu neurčitú a neskôr, po vyhodnotení práce zamestnancov za rok XXXX, mu zamestnávateľ oznámil, že s jeho prácou nebol spokojný a dohodol sa s ním na ukončení pracovného pomeru ku dňu 31.3.2011 s tým, že až do 30.4.2011 bol u tohto zamestnávateľa naďalej vedený, ale mal neplatené voľno. Zamestnávateľ nebol s jeho prácou spokojný preto, že každý týždeň dochádzal do C. za deťmi a situácia v domácnosti bola komplikovaná a teda si počas víkendového obdobia neoddychol, v dôsledku čoho si neplnil svoje povinnosti v takej kvalite, ako zamestnávateľ očakával. Podotkol, že sa rozhodol odísť pracovať do U. najmä z dôvodu neúnosnej rodinnej situácie, keďže bývalá manželka podávala neustále trestné oznámenia na neho a myslel si, že sa týmito ich problémy vyriešia, prípadne uklidnia. Od 4.5.2011 je evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako nezamestnaný, pričom prvých 6 mesiacov, t.j. až do 31.10.2011 poberal podporu v nezamestnanosti asi vo výške 900,-€ mesačne a od 1.11.2011 bude poberať iba dávky v hmotnej núdzi. Neskôr uviedol, že dávky v hmotnej núdzi mu priznané neboli, nakoľko má majetok v bezpodielovom spoluvlastníctve a teda od 3.12.2011, kedy dostal poslednú dávku v nezamestnanosti, nemá žiaden príjem, žije z pôžičiek od rodiny, ktoré zatiaľ nespláca a začne ich splácať až keď si nájde zamestnanie. Ďalej uviedol, že v S. zarábala asi 60.000,-Kč netto, pričom z týchto peňazí si hradil náklady na ubytovanie, dopravu a ďalšie nevyhnutné výdavky. Má ukončené vysokoškolské vzdelanie technického smeru a v S. pracoval ako operačný manažér, pričom bol zodpovedný za operačnú podporu obchodných aktivít v P., pričom sa dá teda povedať, že pracoval ako špecialista v oblasti informačných technológií. Odkedy je nezamestnaný, hľadá si prácu aktívne a to prostredníctvom internetu, ako aj prostredníctvom Úradu práce, ktorý mu však žiadnu prácu neponúkol. Sám oslovil viacero spoločností, z ktorých sa mu asi v 10 prípadoch vyjadrili k jeho žiadosti o prijatie do zamestnania tak, že majú iného vhodného kandidáta. Pokúšal sa jedenkrát nájsť si zamestnanie aj mimo oboru a to vo farmaceutickej firme, kde ho neprijali. Uviedol, že vzhľadom k svojej 20-ročnej praxi v oblasti informačných technológií má najlepšiu šancu nájsť si zamestnanie v tejto oblasti. V súčasnosti je v 4 firmách už vo finálnom výbere a je presvedčený, že v tomto období, t.j. na začiatku roka, je väčšia šanca nájsť si zamestnanie ako na konci roka, keďže firmy už vedia, ako finančne dopadol ich uplynulý rok. Tiež uviedol, že do apríla 2011 vrátane platil na výživu maloletého Z. 150,-€ mesačne a od 1.5.2011 už prispieva sumou 85,-€ mesačne. Býval v podnájme u priateľky a za podnájom platil 300,-€ mesačne, ale od decembra 2011 už opäť býva v byte na L., ktorý majú s matkou v bezpodielovom spoluvlastníctve a v ktorom zároveň býva aj matka, plnoletý syn A. a maloletý syn Z.. Výdavok na nájom mu teda čiastočne odpadol, keďže v súčasnosti už neplatí 300,-€ mesačne, ale podieľa sa na platbe štvrtiny nákladov na bývanie v byte na L., ktoré platí priamo správcovi bytu a to vo výške 67,-€ mesačne. Podotkol a namietal výpočet nákladov maloletého na bývanie, ktorý predložila matka, nakoľko po decembri 2011 sú náklady maloletého na bývanie vo výške jednej štvrtiny a nie jednej tretiny ako uvádzala matka. Žiadal doplniť dokazovanie v tom, aby matka založila do súdneho spisu podrobný rozpis nákladov maloletého spolu s dôkazmi.

Z listinných dôkazov vyplýva, že otec dňa 21.4.2010 uzavrel pracovnú zmluvu so spoločnosťou P. U. republika spol. s r.o. a to na dobu určitú do 31.10.2010. Dodatkom č. 1 k pracovnej zmluve bol pracovný pomer otca uzavretý do 31.1.2011 a dodatkom č. 2 k pracovnej zmluve do 31.3.2011. Ďalej z listinných dôkazov (predložených výplatných pások) vyplýva, že v roku 2010 v období od mája do decembra dosahoval otec príjem 65.366,-Kč priemerne mesačne netto a v roku 2011 v období od januára do marca 46.817,-Kč priemerne mesačne netto. Rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny zo dňa 5.5.2011, bol otec zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie dňom 4.5.2011. Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne zo dňa 6.7.2011 vyplýva, že otec má nárok na dávku v nezamestnanosti vo výške 50% denného vymeriavacieho základu 63,6258 € od 4.5.2011 na obdobie 6 mesiacov pri splnení ustanovených zákonných podmienok.

Matka vo výpovediach uviedla, že v čase posledného rozhodnutia o výživnom maloletý Z. navštevoval asi X. triedu ZŠ, resp. už navštevoval X. stupeň 8-ročného gymnázia a v tomto školskom roku už navštevuje

X.ročník X-ročného gymnázia (X.ročník strednej školy). Výdavky maloletého vyčíslila na sumu 274,- € mesačne, pričom výdavky maloletého spočívajú najmä vo výdavkoch na dopravu, stravu, drogériu, školské poplatky ako je napr. ZRŠ, učebnice, divadelné prestavenia a pod., ale táto suma pozostáva aj z výdavkov na ošatenie, obuv a vreckové. V súčasnosti sa maloletý krúžkom nevenuje, je zdravý a v súvislosti s jeho zdravotným stavom nemá zvýšené výdavky. Ďalej uviedla, že býva s deťmi a to plnoletým A., ktorý je študentom VŠ a maloletým Z., pričom zatiaľ bývajú sami, ale otec sa má opätovne do bytu vrátiť v najbližšom čase. Otec na výživu maloletého Z. platil riadne až do júna 2011 a od júla 2011 prispieval po 85,-€ mesačne s výnimkou mesiaca september, kedy zaplatil 115,-€. Ďalej uviedla, že je riadne zamestnaná, má príjem asi 700,-€ mesačne netto. Dodala, že drží pánovi E. palce, aby získal prácu.

Z predloženého potvrdenia o príjme matky vyplýva, že v roku 2010 (jún až december) dosiahla príjem 788,63 € priemerne mesačne netto a v roku 2011 (január až september) mala príjem 720,27 € priemerne mesačne netto.

Maloletý Z. navštevuje X-ročné gymnázium, kde je v X.ročníku. Je zdravý, záujmovým krúžkom sa nevenuje.

Rodičia majú jednu ďalšiu vyživovaciu povinnosť k plnoletému A. E., nar. XX.X.XXXX, ktorý je študentom X.ročníka dennej formy bakalárskeho štúdia Vysokej školy T. a K. S. sv. B. , n.o. C.. Na Okresnom súde Bratislava IV pod sp.zn. 16C 228/2011 prebieha konanie o návrhu navrhovateľa - otca na zníženie jeho vyživovacej povinnosti k plnoletému A., v ktorom súd dňa 7.12.2011 rozhodol tak, že návrh zamietol. Rozsudok doposiaľ nie je právoplatný.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 75 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

Podľa § 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.

Na základe vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že naposledy bolo o výživnom pre maloletého Z. rozhodnuté v rámci konania o rozvode manželstva rodičov a to rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV č.k. 7C 225/04 zo dňa 15.11.2006, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 4.1.2007 vo výroku o rozvode manželstva a vykonateľnosť v časti výživného a dňa 28.1.2008 nadobudol právoplatnosť vo výroku o výživnom, v spojení s rozsudkom Krajského súdu č.k. 2Co 15/07-83 zo dňa 31.10.2007. V čase tohto rozhodnutia bol maloletý vo veku XX rokov, navštevoval X.stupeň X-ročného gymnázia a obaja rodičia boli riadne zamestnaní, otec s príjmom 77.000,-Sk a matka 15.000,-Sk mesačne.

Zároveň bolo preukázané, že otec je vysokoškolsky vzdelaný človek s 20-ročnou praxou v oblasti informačných technológií a až do 31.3.2011 bol zamestnaný v U. republike v spoločnosti P. U. republika s.r.o., kde dosiahol za posledných XX mesiacov príjem 56.000,-Kč priemerne mesačne netto. Uvedená spoločnosť otcovi nepredĺžila pracovnú zmluvu, pričom otec ako dôvod uviedol, že s jeho prácou neboli spokojní.

Hodnotením dôkazov jednotlivo ako aj vo vzájomných súvislostiach dospel súd k záveru, že návrh otca nie je dôvodný. Vychádzal pritom jednak zo skutočnosti, že otec svojim vlastným konaním a svojim pričinením stratil zamestnanie, v ktorom zarábala nadpriemerne. Následne otec nedostatočným spôsobom vyvíjal snahu na nájdenie si vhodného zamestnania, pričom mu v tom nebránili žiadne vážne okolnosti. Nepreukázal svoj nepriaznivý zdravotný stav ako tvrdil, naopak, z potvrdenia o jeho zdravotnom stave vyplýva, že z pracovného hľadiska nemá žiadne obmedzenia. Tvrdenia otca o nemožnosti zamestnať sa vo svojom obore sú nepresvedčivé, keďže vo všeobecnosti je pracovná pozícia IT špecialistu, v ktorom obore má otec 20-ročnú prax, na pracovnom trhu veľmi žiadaná (časopis Forbes, máj 2011) a mimoriadne dobre ohodnotená. Je preto jeho povinnosťou urýchlene si nájsť zamestnanie, nakoľko má dve vyživovacie povinnosti, pričom jednu má k maloletému dieťaťu, ktoré je na výživu od svojich rodičov plne odkázané, nehovoriac o tom, že vyživovacia povinnosť k tomuto maloletému dieťaťu bola určená pred 5 rokmi. V prípade, že si rodič nenájde zamestnanie vo svojom obore a má vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu, je jeho povinnosťou prijať akékoľvek zamestnanie a dosahovať taký príjem, z ktorého bude schopný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť aspoň v súdom určenej výške. Zároveň súd podotýka, že v období evidencie otca na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny poberal podporu v nezamestnanosti približne vo výške 900,-€ mesačne, z ktorej sumy mohol a mal platiť výživné v plnej výške a nie svojvoľne si „upraviť“ svoju vyživovaciu povinnosť, nakoľko aj vtedy mal príjem dostatočný, dokonca vyšší ako dosahuje matka z riadneho zamestnania.

Z uvedeného teda vyplýva, že o lukratívne zamestnanie prišiel otec sám vlastným konaním, následne z mesačného príjmu 900,-€ neuhrádzal riadne výživné a v súčasnom období nevyvíja efektívnu snahu na nájdenie si zamestnania. Dostatok pracovných ponúk v danej oblasti je zrejmý napr. aj z internetového portálu Profesia.sk, kde sú uvedené desiatky aktuálnych pracovných ponúk v IT oblasti. Súd teda konštatuje, že je v možnostiach a schopnostiach otca riadne sa zamestnať a dosahovať dostatočný príjem, dokonca aj taký, ktorý by mohol byť niekoľkokrát vyšší ako príjem matky a teda je v možnostiach a schopnostiach otca riadne prispievať na výživu svojich detí, resp. maloletého Z.. Konanie otca súd hodnotí ako nezodpovedné a jeho návrh za nedôvodný, preto ho v celom rozsahu ho zamietol. Súd zamietol aj návrh otca na doplnenie dokazovania, ktorým žiadal uložiť matke povinnosť predložiť doklady o výdavkoch maloletého, nakoľko z obsahu spisu a z vykonaného dokazovania je zrejmé, že matka žiaden výdavok dieťaťa nenadhodnotila a jej výpočet nákladov na stravu, oblečenie, vreckové, dopravu a pod. je možné zhodnotiť vo všeobecnosti ako reálny, bez nutnosti predkladania pokladničných blokov. Vykonanie tohto dôkazu sa súdu javilo ako nadbytočné. Záverom súd opäť poukazuje na skutočnosť, že o výživnom pre maloletého bolo naposledy rozhodnuté pred 5 rokmi a je teda skôr pravdepodobné, že náklady a výdavky dieťaťa vzrástli.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písmeno a) O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom Okresného súdu Bratislava IV, na Krajský súd v Bratislave, písomne, v štyroch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).